

מ"ת 7545/01/15 - מדינת ישראל נגד ש ז

בית המשפט המחוזי בנצרת

18 פברואר 2015

מ"ת 7545-01-15 מדינת ישראל נ' ז(עציר)

מ"ת 7528-01-15

בפני כב' השופט סאאב דבור
המבקשת
נגד
המשיב
ש ז
מדינת ישראל

נוכחים:

בשם המבקשת: עו"ד מרב ורד נגלר

בשם המשיב: עו"ד יובל זולטי - מטעם הסנגוריה הציבורית

המשיב: בעצמו [הובא ע"י ליווי שב"ס]

החלטה

א. מבוא

ביום 5/1/15, הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות שעניינן הדחה בחקירה, סחיטה באיומים, איומים, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש בזדון, שיבוש מהלכי משפט והחזקת סכין.

יחד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת התיק העיקרי.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 31/12/14, סמוך לשעה 07:30, החל הנאשם לצעוק על אמו (להלן: "המתלוננת") באומרו לה כי הוא רוצה את כל כספה. לאחר מכן, שבר הנאשם את המסגרת של השולחן שהיה בתוך הדירה ברח' אלחדיף 31 בטבריה.

עמוד 1

לאחר שיצאה המתלוננת מפתח הדירה, יצא המשיב אחריה, כשהוא מחזיק בידו סכין מטבח, ואשר, בהיותו מחוץ לדירה הניח אותה על זרועו. במצב דברים זה, פנה המשיב לאמו ואמר לה כי, הוא יחתוך את עצמו במידה והיא תזמין משטרה, ואף החל לבצע סימנים של חתך על זרועו באמצעות הסכין.

כאן המקום לציין, כי סמוך לפני שהמתלוננת יצאה את הדירה, ניסה המשיב למנוע ממנה לצאת, אולם, לאחר שהיא הודיעה לו כי בכוונתה לצאת על מנת לקנות סיגריות, הוא יצא יחד אתה; בהגיעה אל הרכב שלה שחנה בחוץ בקרבת הדירה, נכנסה המתלוננת אל תוך הרכב; או אז, הצמיד המשיב את הסכין לצמיגים של הרכב ואמר למתלוננת כי אם היא תעזוב הוא יחתוך את הצמיגים.

בפחדה ממנו, ניגשה המתלוננת, למכולת סמוכה, התחבאה שם והזמינה משטרה.

משהבחינו השוטרים במשיב, במדרגות המובילות לבית, החל הוא לברוח מפניהם, בעודו מחזיק בידו סכין שלופה. המשיב המשיך במנוסתו מפני השוטרים, ולא שעה להוראותיהם הברורות.

בשלב כלשהו, במהלך המרדף, קשר העין בין השוטר קובי בן-עקיבא לבין המשיב נותק. אך, חודש שוב בסמוך לצומת אלחדיף-גולני, ליד חברת החשמל. אולם, גם שם, משהבחין המשיב בשוטר קובי דולק אחריו, הוא המשיך לברוח כאשר בידו החזיק עדיין את הסכין השלופה. השוטר קובי המשיך במרדף אחריו ואף צעק לעברו "עצור משטרה", אך המשיב המשיך לברוח וצעק לשוטר קובי באומרו לו: "תיזהר אני עם סכין אני אדקור אותך".

בהגיעם למדרגות מבנה הביטוח הלאומי, התקרב השוטר קובי למשיב ותפס אותו. המשיב התנגד למעצר, השתולל ואף איים באומרו לקובי "יש לי סכין תיזהר" והמשיך להתנגד למעצרו וגרם לשוטר חבלה בידו השמאלית.

השוטר הצליח להשתלט על המשיב בסיועם של מאבטחים שהיו, אותה עת, במבנה של הביטוח הלאומי.

לאחר ההשתלטות על המשיב, השוטר קובי והמאבטח אושר דין הובילו אותו לכיוון המדרגות. אולם, לפתע הוא התכופף ונשך את השוטר קובי ברגלו השמאלית, ולא הרפה ממנה. רק לאחר התערבות של המאבטחים, הניח המשיב לשוטר.

מיד לאחר מכן, פנה המשיב לשוטר יחיאל שהגיע למקום, ואמר לו "אתה לא יודע מי אני, אני אזיין אותך".

כתוצאה מהתנהגותו של המשיב, נגרמו חבלות ביד שמאל וברגלו השמאלית של השוטר קובי.

גם לאחר שהשוטרים עמית טריף והמתנדב סלמאן קיזל הגיעו לזירת האירוע כדי להוביל את המשיב לתחנה, והעלו את

המשיב לניידת, קילל המשיב את השוטרים במלים; "אני אזיין אותכם יא בני זונות ואני אראה לכם מה זה".

אף במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה, בתוך הניידת, איים המשיב על השוטרים ואף דפק את ראשו בחלון של הניידת. גם לאחר הגיעו לתחנת המשטרה, המשיך המשיב לאיים על השוטרים ואף דפק את ראשו בקיר ובשולחן הממוקם בחדר-הסיור בתחנת המשטרה.

ב. טיעוני הצדדים

לאחר הגשת הבקשה למעצר עד תום ההליכים, העלו הצדדים את טיעוניהם לעניין הבקשה לגופה. יודגש כי בישיבת יום 11/1/15, הסכים בא כוחו המלומד של המשיב לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית ועילת מעצר, וביקש להורות על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. יחד עם זאת, הוא שמר לעצמו את הזכות להעלות טיעונים באשר למוצקות המסכת הראייתית הלכאורית הקיימת בתיק החקירה.

בהתאם להחלטת ביהמ"ש מיום 11/1/15, הוגש תסקיר מעצר באשר לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב וכן בנוגע לאפשרות שחרורו דרך חלופה.

לאחר שהוגש תסקיר, העלו הצדדים את טיעוניהם שוב ביום 11/2/15.

מחד, ביקשה ב"כ המדינה להורות על מעצרו של המשיב וזאת על רקע התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת בתיק החקירה, עילת המעצר, עברו הפלילי וההמלצה השלילית של שירות המבחן.

מנגד, בא כוחו המלומד של המשיב תקע את יתדות טיעונו במסכת הראייתית הרעועה הקיימת בתיק החקירה, ובאפשרות השחרור בדרך חלופית, בהדגישו, כי, בתיק החקירה, קיימים אבני נגף ראייתיים אשר בכוחם להצדיק את השחרור בדרך חלופית. אין לאמץ את גרסת המבקשת לפיה החזיק המשיב בסכין מחוץ לביתו, ואין מקום לאמץ את מסקנות התסקיר, וזאת בשים לב להתאמת החלופה המוצעת ועל רקע יכולתה של המשמורנית המוצעת להשגיח על המשיב לבל יפר את תנאי השחרור.

מקום בו לא הוכח כי המשיב החזיק סכין מחוץ לביתו, מקום לא הוכח כי המשיב סחט את אמו באיומים ע"מ שזו תמסור לידי סכומי כסף לצורך השימוש בסמים ולאור החלופה ההולמת, אין כל הצדקה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת התיק העיקרי, כך לדידי ב"כ המשיב.

ג. ראיות לכאורה

עיון בתיק החקירה מוביל למסקנה לפיה קיימת תשתית ראייתית לכאורית, הדי בה כדי לבסס את עובדות כתב האישום,

וכן את הבקשה למעצר עד לתום ההליכים.

ההודעה של **יפה הראל**, אמו של המשיב, מיום 30/12/14, מלמדת על כך שביום 30/12/14 בשעת בוקר, החל המשיב לצעוק עליה באומרו לה שהוא רוצה את כל הכסף שיש לה, שבר מסגרת של שולחן שהיה בתוך הבית, ואף יצא בעקבות המתלוננת כשהוא מחזיק בידו סכין מטבח, שם את הסכין על זרוע ידו ואמר כי הוא יחתוך את עצמו אם המתלוננת תזמין משטרה.

המתלוננת המשיכה ותיארה בהודעתה, כי המשיב איים עליה גם מחוץ לבית, עת אמר לה, כשהוא מחזיק סכין בידו, כי יחתוך את כל הצמיגים של הרכב שלה אם היא תעזוב את המקום.

לאחר שהגיעו שוטרים אל זירת האירוע, ברח המשיב מהמקום כשהוא עדיין מחזיק סכין בידו.

האם המשיכה וציינה בהודעתה כי בעבר היא הגישה מספר תלונות נגד המשיב, וכי היא מפחדת ממנו. לדבריה, הוא משתמש בסמים ועל רקע זה הוא דורש ממנה סכומי כסף, ומכאן, החשש של המשיב, כי במידה ותעזוב את הדירה אל מרכז הארץ, לא יהיה מי שיממן את צרכיו. משכך, הוא רצה, למנוע ממנה לעזוב את הדירה ולעבור להתגורר במקום אחר.

במסגרת הודעתה הנ"ל, חזרה המתלוננת וציינה, כי, במהלך האירוע נשוא כתב האישום, גרם המשיב נזק לשולחן בתוך הדירה ואף תיארה את הסכין שהחזיק בידו בציינה כי המדובר הוא בסכין מטבח עם ידית שחורה ולהב בצבע כסף.

הודעתו של **יחיאל גבאי** מיום 30/12/14, כמו גם דוח הפעולה שנעשה על ידו ביום האירוע, מלמדים, כי בהגיעו אל זירת האירוע, הבחין במתלוננת כשהיא נסערת. המתלוננת אמרה כי המשיב איים עליה בסכין וכי המשיב נמצא כעת בתוך הבית.

השוטר המשיך ותיאר את השתלשלות האירוע עת ציין כי בהבחינו בשוטרים, במדרגות הבית, ברח המשיב מהמקום, ולא שעה להוראותיהם, וזאת על אף ידיעתו כי המדובר הוא בשוטרים.

יחיאל המשיך ותיאר כי לאחר שהשוטר קובי השתלט על המשיב, זה האחרון איים על השוטר באומרו לו "אני אזיין אותכם", "אתם לא יודעים מי אני".

דוח הפעולה של **השוטר קובי בן עקיבא** מלמד, כי השוטר הנ"ל הבחין במשיב בבית המדרגות סמוך לדירת המגורים של המתלוננת, ומיד לאחר מכן, בהבחינו בשוטרים, החל המשיב לברוח כשהוא מחזיק ביד סכין עם להב כסופה וידית שחורה. גם במהלך המרדף, איים המשיב על השוטר קובי באומרו לו שהוא מחזיק בסכין ושהוא, קרי- המשיב, ידקור אותו.

רק לאחר מרדף, וקבלת סיוע ממאבטחים של הביטוח הלאומי, הצליח השוטר קובי להשתלט על המשיב אשר, במהלך הניסיון להשתלט עליו, תקף את השוטר, נשך אותו וגרם לו לפציעה (ראה דוח פעולה של השוטר יעקב בן עקיבא מיום

30/12/14). (ראה דיסק תצלומים ותמונות של הפציעות הן ביד והן ברגל של השוטר קובי וכן סימני שפשוף על גופו של המשיב).

יודגש כי במהלך המרדף נאלץ השוטר קובי לשלוף אקדח, וזאת על מנת להשתלט על המשיב אשר אף לאחר שנאזק הוא נשך את יעקב ברגל שמאל.

מדוח הפעולה של השוטר **עמיד טריף**, מיום 30/12/14, ניתן ללמוד, כי המשיב קילל את השוטרים והמשיך להשתולל אף בתוך הניידת לאחר שנלקח מזירת האירוע אל תחנת המשטרה. איומיו נמשכו גם בתוך התחנה באומרו לשוטר "אני אראה לך מה זה יא בן זונה. אני אזיין אותכם" ועוד.

יתר על כן, גם בתוך התחנה המשיך המשיב להשתולל ולדפוק את ראשו בקיר ובשולחן.

דוח זכ"ד מיום 30/12/14, של **המתנדב סלמאן קיזל** מצביע אף הוא על האיומים שהשמיע המשיב כלפי השוטרים.

מהשוטר **קובי בן עקיבא**, נגבתה הודעה (מיום 30/12/14), במסגרתה הוא תיאר את הסכין (שורות 6-7 לאותה הודעה). לא זו אף זו, באותה הודעה ניתן לדלות בבירור, כי המשיב המשיך במנוסתו מפני השוטרים למרות שידע באופן ברור, כי גורמי משטרה מבקשים ממנו לעצור (שורות 7-8).

באותה הודעה ציין השוטר קובי כי בשלב מסוים הוא הפסיק לראות ולזהות את הסכין בידו של המשיב, זאת מבלי שציין את הסיבה לכך (שורה 17 לאותה הודעה).

יודגש, כי באותה הודעה קיים פירוט באשר לתקיפת השוטר ע"י המשיב וכן למעשה הנשיכה, עת נשך אותו ברגל שמאל (שורות 21-22 לאותה הודעה).

ההודעות של המאבטחים, יש בהן כדי לחזק את ראיות התביעה ואת גרסתו של השוטר קובי.

הודעתו של **אשר דיין** מיום 30/12/14, מלמדת כי המאבטח הנ"ל הבחין במעשה הנשיכה וכן שמע את האיומים של המשיב עת פנה לשוטר קובי ואמר לו כי הוא "יסגור איתו חשבון".

המאבטח המשיך וציין בהודעתו זו, כי המשיב ניסה להימלט ואף דחף את השוטר קובי ואת המאבטח שנזעק לעזרת השוטר.

הודעתו של **המתנדב סלמאן קיזל**, יש בה אף היא כדי ללמד על התנהגותו של המשיב בתוך ניידת המשטרה, עת הובל לתחנה וכן על הקללות והאיומים שהוא השמיע כלפי השוטרים, הן בדרך לתחנה והן בתוך התחנה.

גרסה דומה קיימת בהודעתו של השוטר **עמיד טריף** מיום 30/12/14, המצביעה על האיומים וההשתוללות של המשיב (שורות 7, 8, 11 לאותה הודעה).

עיינתי גם בהודעה של **מרדכי כהן**, אשר עבד בניקיון בסמוך לכניסה למבנה הביטוח הלאומי, במקום בו אירע חלק מההתרחשויות נשוא הליך זה. יודגש, כי מרדכי הנ"ל שמע צעקות והבחין במשיב כשהוא בורח מעל חומה, ונפצע בידו. אולם, מרדכי הנ"ל, המשיך וציין, כי הוא לא הבחין באקט הנשיכה, זאת מאחר והוא המשיך לעבוד, וככל הנראה לא שת את לבו לכל האירוע (שורה 13 לאותה הודעה).

במזכר של השוטר **צהל שמו** מיום 4/1/15, עולה כי המשיב אחז סכין ולא איפשר לאמו לצאת את הדירה, כך על-פי דברי המתלוננת, כפי שנמסרו לשוטר.

הסרטון הקיים בתיק החקירה יש בו אף הוא כדי ללמד על קרות האירוע המדובר, ועל בריחת המשיב מפני השוטרים, על הסיוע שהשוטרים קיבלו מהמאבטחים לצורך מעצרו של המשיב, אשר התנגד למעצר, וכן את שלב מעצרו של המשיב.

יודגש כי הסרטון אינו משקף את כל מהלך האירוע, ואין בו כדי לשלול את הבסיס הלכאורי הראייתי הקיים בתיק החקירה. נהפוך הוא, סרטון זה יש בו כדי לחזק את הראיות הקיימות, זאת במיוחד על רקע שתיקתו של המשיב במהלך החקירה. צפיתי בסרט הנ"ל, שוב ושוב, תוך שאני מביט בו דרך המשקפיים של הסנגור המלומד ולאור טיעוניו. אמנם, קיים שם שימוש בכח. אך, אין כאן המקום, בשלב מקדמי שכזה, לבור את המוץ מן הבר ולקבוע, על רקע צפייה בסרטון המשקף רק את קצה קצהו של האירוע ורק חלק קטן ממנו, כי טענותיו של הסנגור בדיון בצדק יסודן.

יודגש כי **המשיב בחקירתו** מיום 30/12/14, לא השיב על השאלות, שתק ושמר על זכות השתיקה.

לאור כל המקובץ לעיל, המסקנה המתחייבת הינה, כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית הדי בה לצורך ביסוס העבירות המיוחסות למשיב. יודגש כי בשלב מקדמי זה, עת בא ביהמ"ש לבחון את התשתית הראייתית הלכאורית לצורך מעצר, לא נדרש הוא להיכנס אל עובי הקורה ולאמץ גרסה אחת תוך שהוא דוחה את הגרסה האחרת.

אין בשלב זה לייחס משקל לשיקולי מהימנות ואמינות.

בהתאם להלכה הקיימת, בשלב זה, על ביהמ"ש לבדוק אם קיימת תשתית ראייתית כזו המצמיחה סיכוי סביר להרשעה. הפסיקה מלמדת כי המבחן הרלוונטי הינו;

"תמונה כוללת באשר לפוטנציאל הראייתי הטמון בחומר החקירה, כלומר, אם קיים סיכוי סביר שמחומר חקירה זה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת

ישראל, פ"ד נ(2) 133, 148-149 מפי כב' הנשיא ברק)

במקרה העומד בפתחנו, קיים סיכוי סביר שביהמ"ש, אשר בפניו יתנהל התיק העיקרי, יחליט להרשיע את המשיב, במידה וימצא לנכון לאמץ את גרסתם של עדי התביעה.

ד. עילת מעצר

בא כוחו המלומד של המשיב לא כפר בקיומה של עילת מעצר ומיקד את עיקר טיעונו באפשרות השחרור בדרך חלופית. יחד עם זאת, כאן המקום לשוב ולהדגיש, כי במקרה העומד בפתחנו קיימת עילת מעצר שיונקת ממספר מעיינות.

התנהגותו של המשיב, כנלמד מחומר הראיות, מלמדת, כי ענין לנו באדם שאין מורא החוק עליו. המשיב ברח מהשוטרים, ניסה למנוע מהמתלוננת, אמו, להזעיק משטרה ואף סיכן את בטחונו ואת ביטחונם של אנשים אחרים. המשיב איים לפגוע בשוטרים, החזיק סכין מחוץ לביתו ו/או חצרו, תקף שוטר וגרם לו לפציעה בידו וברגלו.

כן, קיים חשש לשיבוש הליכים והתחמקות מהליכי שפיטה.

מסוכנותו של המשיב מזדקרת ומתעצמת על רקע עברו הפלילי הכולל 13 הרשעות קודמות במגוון עבירות ובכללן, איומים, תקיפת שוטר, תקיפת בן זוג, תקיפת עובד ציבור, היזק לרכוש במזיד ועבירות סמים.

סוג ומגוון העבירות שהורשע בהן המשיב בעבר מלמדות על מידת המסוכנות הנשקפת ממנו. השילוב בין עבירות סמים לבין עבירות המופנות נגד שוטרים, עובדי ציבור ועבירות אלימות, יש בו כדי לחדד ולהבהיר את מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב; מסוכנות הניזונה ממספר מקורות.

המשיב ביצע את המעשים המיוחסים לו כאן, ולו מבחינה לכאורית, כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן ארבעה חדשים, אשר, לא הרתיעו מביצוע מעשיו.

יש ליחס משקל גם לעובדה, כי חלק מן העבירות המיוחסות הופנו כלפי בת-משפחה, אמו של המשיב, אשר, תחת לכבדה ולהקריין כלפיה יחס של כבוד ואהבה, בחר המשיב, לאיים עליה ולנקוט נגדה באלימות.

ה. אפשרות השחרור בחלופה

עיננו הרואות, על רקע התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת ולאור עילת המעצר; השאלה היחידה שנותרה עומדת על הפרק הינה, האם ניתן להפיג את המסוכנות הנשקפת מהמשיב בדרך חלופית שפגיעתה בו ובחירותו הינה פחות מדרך

של מעצר של ממש (בש"פ 3442/98 **מדינת ישראל נ' אייל מלכה**, דינים עליון, כרך נ"ד, עמ' 373).

לטעמי, אין דרך חלופית כזו ויש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו וזאת, על רקע מוצקות הראיות, על רקע עילת המעצר, עברו הפלילי וההמלצה השלילית מטעם שרות המבחן.

כבר נפסק, כי סטייה מההמלצה שלילית של שרות המבחן תעשה באופן חריג ורק מקום בו קיימים טעמים כבדי משקל שיש בכוחם כדי להצדיק את השחרור (בש"פ 3386/07 **מדינת ישראל נ' אשד** (לא פורסם, 18/4/07).

כן, ברור הדבר, כי שחרור בחלופה יתאפשר, מקום בו בית המשפט יכול לתת אימון במשיב. עברו הפלילי של המשיב, התנהגותו במהלך ההתרחשות העובדתית נשוא כתב האישום ובקשת המעצר, הנסיבות האופפות את המקרה הרלוונטי; כל אלה יחדיו, יכולים ללמד על מידת האימון שניתן לתת במשיב הספציפי. (בש"פ 2737/10 **שטרית נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו 15.4.10]).

בענייננו, לא מצאתי מקום לתת אימון במשיב, אשר ביצע את המעשים המיוחסים לו, לכאורית, ברח מהשוטרים, תקף שוטר, איים לפגוע בשוטרים, איים על אמו, נשא סכין וכל זאת על-אף ענש המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו. עברו הפלילי של המשיב, כפי שפורט לעיל, יש בו, אף הוא, כדי לנווט אל אותה תוצאה.

המלצת שרות המבחן מלמדת, כי, ענין לנו במשיב אשר נוטה לנעוץ את האשם בזולתו. הוא הציג עמדה הגנתית אף באשר להרשעותיו הקודמות עת ניסה להשליך את הנסיבות האופפות את עברו הפלילי על גורמים חיצוניים. המשיב חווה את עצמו כקורבן לסביבתו המשפחתית הקרובה.

המשיב מתקשה לנהל אורח חיים עצמאי המותאם לגילו ומפגין תלות פונקציונאלית ורגשית באמו.

המשיב מתקשה גם לשמור על אורח חיים יציב, ועובדה היא, כי בעבר הקרין התנהגות פורצת גבולות ואלימה, תוך כדי שימוש בסמים, וקושי להיעזר באחרים, כך על-פי גורמי שרות המבחן.

המשיב שלל תחילה שימוש בסם. אולם, שב ושינה את גרסתו זו לאחר שהבין, כי הגרסה העדכנית יכולה לסייע לו לצורך שחרור לקהילה טיפולית. מכאן, צצה בעיה, באשר למידת אמינותו של המשיב. לא זו אף זו, המשיב נשר בעבר ממסגרות של טיפול-מוסדי וקיים ספק לגבי רצונו לשתף פעולה עם גורמי הטיפול.

שרות המבחן התרשם מהמשיב, כמי שנוטה להשתמש בחומרים ממכרים כחלק משגרת חייו, אך אינו בשל להליך טיפולי, בשלב זה.

על רקע כל האמור, הגיע שרות המבחן למסקנה, כי הסיכון לפריצת גבולות מצדו של המשיב, הינו גבוה, ורמת

המוטיבציה לטיפול ולשינוי מצדו הינה נמוכה, חיצונית ונובעת מתוך שיקולים של רווח והפסד.

יתר על כן, שרות המבחן בחן את החלופה המוצעת ואת התאמת המשמורנית לשמש כמפקחת על המשיב. אולם, להערכת שרות המבחן, ענין לנו במשמורנית שאינה מתאפיינת בסמכותיות וביכולת להצבת גבולות בפני המשיב. המפקחת הפוטנציאלית תתקשה להתמודד עם הסיכון הפוטנציאלי שטמון בהתנהגותו של המשיב הנובע ממאפייני אישיותו, צרכיו הרגשיים המורכבים, היסטורית השימוש בסמים ונטייתו להתנהגות תוקפנית במצבים של לחץ ומשבר.

עיננו הרואות, אין דרך אחרת, שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב, מלבד מעצרו עד תום ההליכים מאחור סורג וברח.

בשולי החלטתי, אפנה להלכה הקיימת, לפיה, לציפייה הסובייקטיבית של המשיב לא צריכה להיות השפעה על החלטת בית המשפט. משמע, ההוראה שניתנה על-ידי בית-המשפט המופנית לשרות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, אין בה משום יצירת ציפייה-מוצדקת שיש בה משום "הבטחה" למשיב כי גבוהים סיכוייו להשתחרר (בש"פ 5309/05 **צמח נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנבו]), 29.6.05)). נהפוך הוא, לאחר קבלת התסקיר השלילי המפרט את מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב, ועל רקע יתר השיקולים שמניתי לעיל, אין הצדקה להורות על שחרור בדרך חלופית.

אשר על כן, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בתיק העיקר.

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.

סאב דבור , שופט

מירב